

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/387/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612211432
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4612211432.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: K. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., J. K. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 601,05 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 11. marca 2014, č. k. 6C/79/2013-156, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania odporkyne **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 33,55 eura, na účet jej právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Topoľčany (súd prvého stupňa) uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 95,30 eura a to do 3-och dní od právoplatnosti rozsudku (správne „uznesenia“ - pozn. odvolacieho súdu), na účet právneho zástupcu odporkyne. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 1, § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ako aj ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3, 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 23. 11. 2012 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 601,05 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 11. 03. 2011 do zaplatenia, keď návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 03. 2011, uzavretej medzi postupcom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Bratislava a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Súd prvého stupňa považoval za preukázané, že dňa 18. 05. 2007 bola uzatvorená zmluva č. 7052029518, na základe ktorej sa odporkyňa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach. Túto zmluvnú povinnosť si však nespĺnila a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovala titulom neuhradených splátok sumu 863,43 eura. Zároveň bolo zistené, že odporkyňa uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Keďže si svoj záväzok neplnila riadne a včas, navrhovateľ sa v predmetnom konaní domáhal zaplatenia sumy 601,05 eura titulom neuhradenej istiny z úveru. Položku označenú ako ostatné príslušenstvo postúpenej pohľadávky vo výške 267,38 eura si navrhovateľ neuplatnil. Z obsahu spisového materiálu bolo zistené, že rozsudkom č. k. 6C/79/2013-72 zo dňa 03. 04. 2013 prvostupňový súd návrh navrhovateľa zamietol, navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 95,30 eura na účet právneho zástupcu odporkyne a vedľajšieho účastníka. V dôsledku podaného odvolania zo strany navrhovateľa, Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 5Co/180/2013-137 zo dňa 11. 12. 2013 rozsudok

súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa postupoval v zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu v Nitre a o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 OSP tak, že odporkyni, ktorá mala v konaní plný úspech, vzhľadom na zamietnutie návrhu navrhovateľa, priznal náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie právneho zástupcu odporkyne zo dňa 06. 03. 2013, t.j. za 2 úkony právnej služby- 2x 39,84 eura + režijný paušál 2 x 7,81 eura, celkovú odmenu vo výške 95,30 eura. O trovách vedľajšieho účastníka rozhodol podľa ust. § 150 ods. 1 OSP s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Trovy vedľajšieho účastníka vyhodnotil ako neúčelné a neopodstatnené, pretože samotnou úlohou vedľajšieho účastníka ako združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch, pričom v konaní vedľajší účastník je rovnako zastúpený tým istým právnym zástupcom ako aj samotná odporkyňa. Záverom zdôraznil, že priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by zbytočne navyšovalo trovy konania titulom trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti, v ktorej bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania, podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, navrhujúc odvolaciemu súdu napadnutý výrok uznesenia zmeniť v zmysle § 220 OSP tak, že odporkyni neprizná náhradu trov právneho zastúpenia. Dôvodil tým, že odporkyňa si zvolila svojho právneho zástupcu až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom - JUDr. Andrejom Cifrom. Zastal názor, že písomné a ústne vyjadrenia odporkyne sú obsahovo podobné s vyjadreniami vedľajšieho účastníka, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Konkrétne nesúhlasil s priznaním náhrady trov právneho zastúpenia za právny úkon - prevzatie a príprava zastúpenia, pretože mal za to, že právny zástupca bol už s daným prípadom a s jeho skutkovým a právnym stavom oboznámený, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ nespochybňuje právo odporcov zvoliť si v konaní svojho právneho zástupcu, avšak poukázal na to, že nevidí účelnosť v podobných, v podstate opakujúcich sa úkonoch, ktoré boli vykonané tým istým právnym zástupcom raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka a raz ako zástupcom odporkyne. Úkony vykonané právnym zástupcom odporkyne označil ako účelové, avšak neúčelné, smerujúce k navyšovaniu trov konania, popierajúce zásadu hospodárnosti konania (bez ohľadu na skutočnosť, že vedľajšiemu účastníkovi konania náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal). Zdôraznil, že v danom prípade prevažuje právny záujem právneho zástupcu na zabezpečení odmeny advokáta prostredníctvom právneho zastúpenia nad samotnou ochranou svojho klienta, keďže rovnakú ochranu môže odporcom poskytnúť aj vedľajší účastník, keď navyše ide o právne zastúpenia rovnakou osobou. Mal za to, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania a v danom prípade zdôraznil aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP i aplikáciu ust. § 150 ods. 2 OSP a trovy konania znížiť. Zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 33,56 eura, pozostávajúcu z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 23,91 eura s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 9,65 eura s DPH (podanie odvolania).

K odvolaniu navrhovateľa sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadrila odporkyňa, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby uznesenie prvostupňového súdu v jeho napadnutej časti potvrdil ako vecne správne. Poukázala na to, že na jej strane neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali nepriznať jej náhradu trov právneho zastúpenia. Snahu navrhovateľa spochybňovať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia odporkyne, ktorá bola v konaní úspešná, označila ako nemiestnu. K namietanému úkonu právnej služby, t.j. k úkonu prevzatia a prípravy zastúpenia odporkyne uviedla, že zastúpenie odporkyne ako spotrebiteľa má svoje špecifiká, ktoré spočívajú v oboznámení odporkyne s predmetom konania a najmä s jeho prípravou na pojednávanie vo veci. Na margo navrhovanej aplikácie ust. § 150 ods. 2 OSP uviedla, že výška priznaných trov sa nejaví ako neprimeraná voči pohľadávke predmetného drobného sporu. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, v rámci ktorých je nutná potreba aplikácie noriem spotrebiteľského práva ako aj jeho výkladových pravidiel na kompenzovanie zjavnej nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v kontraktáčnom procese. Záverom si odporkyňa uplatnila trovy odvolacieho konania z tarifnej hodnoty sporu 601,05 eura, v zmysle ktorej si odmenu za jeden úkon vyčíslila v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. na sumu 39,84 eura, vyjadrenie k odvolaniu podané do trov konania (iba 50 %), t.j. v sume 19,92 eura + režijný paušál v sume 8,04 + 20 % DPH v sume 5,59 eura, celkovú odmenu vo výške 33,55 eura.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie v časti výroku o trovách konania v zmysle § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Koncepcia ust. § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Využitie tohto oprávnenia získava takmer charakter povinnosti v prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Veľakrát ide o vyjadrenia, ktoré sú už reakciou na závery prvostupňového súdu, preto logicky predstavujú novú argumentačnú bázu. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúcu.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP). Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom uznesení, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 219 ods. 2 OSP).

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 140 ods. 1 OSP, každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne, a trovy svojho zástupcu. Spoločné trovy platia účastníci podľa pomeru účasti na veci a na konaní.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 OSP ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ustanovenie § 142 vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Z uvedeného vyplýva, že v sporovom konaní (ako je tomu v danom prípade) sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech vo veci môže mať navrhovateľ aj odporca. U navrhovateľa hovoríme o plnom úspechu vo veci vtedy, ak sa výrok meritorneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej (v prípade žaloby na plnenie nielen o istinu, ale aj o príslušenstvo), t.j. ak sa návrhu vyhovel v celom rozsahu. Odporca má v konaní plný úspech vo veci, ak bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý.

Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva (napr. požadoval vrátenie plnenia, priznanie náhrady škody a pod.) alebo bránenie práva (napr. požadoval ochranu vlastníckeho práva pred neoprávneným zásahom) proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Účelnosť vynaložených trov sa posudzuje vždy ad hoc.

Rozhodovanie o náhrade trov konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku. Je výlučne vecou súdu, aby posudzoval úspech procesných strán v súdnom konaní ako aj účelnosť vynaložených trov. Pre všetky prípady rozhodovania o náhrade trov konania v občianskoprávnom konaní platí všeobecný princíp, že možno priznať náhradu iba tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Aj keď za takéto náklady je vždy treba považovať odmenu za profesionálne zastupovanie účastníka advokátom.

Odvolačný súd vychádza z rozhodovacej praxe súdov, že rozhodovanie o náhrade trov súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku.

Podľa článku 37 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Právo na poskytnutie právnej pomoci a náhrada trov konania, vrátane tých, ktoré sú spojené so zastupovaním advokátom, sú dve rôzne veci, ktoré síce spolu súvisia, ale možno ich oddeliť.

Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze pod sp. zn. III. ÚS 144/2010 z 25. mája 2010 uviedol: „prax všeobecných súdov je jednotná v názore, že „aplikácia ustanovenia § 150 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 14/99 z 1. septembra 2000). „Účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, nemožno s odvolaním sa na § 150 nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania v určitom druhu nároku. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter“ (Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk - judikát č. R 34/1982). „Nepriznanie náhrady trov konania podľa ustanovenia § 150 OSP nemožno odôvodniť len všeobecným záverom hodnotiacim význam rozhodovania o určitom nároku“ (Zbierka súdnych rozhodnutí a stanovísk - judikát č. R 23/1989)“.

Hlavnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o trovách konania, je však zásada úspechu vo veci. Ústavný súd už k tejto otázke judikoval, že pomeriavať úspech a neúspech vo veci nemožno len tým, ako bolo o konkrétnom návrhu rozhodnuté, ale je treba ho posudzovať v širších súvislostiach. V rozhodnutí IV.ÚS 1/04 zo dňa 13. 01. 2005 Ústavný súd Českej republiky zdôraznil, že ani rozhodovanie o trovách konania nesmie byť len mechanickým posudzovaním výsledku sporu bez komplexného zhodnotenia rozhodnutia vo veci. Rozhodnutie o trovách konania má byť zrejmým a logickým ukončením celého súdneho konania (ÚS ČR I.ÚS 257/05).

Súdy sú pri rozhodovaní o náhrade trov konania povinné prihliadať najmä na účel súdneho konania, ktorým je poskytovanie ochrany subjektívnym právam. Pri skúmaní účelnosti vynaložených trov konania

na zastupovanie účastníka či vedľajšieho účastníka advokátom je súd povinný skúmať, či ide o účelné či dôvodne vynaložené trovy. Vždy je pritom treba prihliadať na konkrétne okolnosti prípadu. V prípade, že vedľajším účastníkom na strane odporcu, ktorý je spotrebiteľ ako fyzická osoba, v konaní, ktorom je predmetom sporu problematika ochrany práv spotrebiteľa, je Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré je právnickou osobou a jeho hlavnou náplňou činnosti je hájiť záujmy a ochrana spotrebiteľov a ak sa takýto vedľajší účastník, ktorý je zo zákona oprávnený vstupovať ako vedľajší účastník do súdneho konania na strane účastníka, ktorý je spotrebiteľom, nechá zastupovať v spore advokátom, na čo má plné právo, neznamená to však, že v prípade úspechu účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník v spore vystupuje, má vedľajší účastník automaticky právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na právnu argumentáciu v náleze Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 25. júla 2012 sp. zn. I.ÚS 988/12, s ktorou sa stotožňuje, v ktorom ústavný súd uviedol, že: „Pravidlo, podľa ktorého možno úspešnej procesnej strane priznať náhradu iba účelne vynaložených trov, sa vzťahuje na akékoľvek trovy konania, teda aj na trovy spojené so zastupovaním advokátom (na odmenu za zastupovanie, paušálnu náhradu hotových výdavkov a náhradu za daň z pridanej hodnoty). Za účelne vynaložené trovy v zmysle § 142 ods. 1 OSP možno považovať iba také trovy, ktoré musela procesná strana nevyhnutne vynaložiť, aby mohla riadne hájiť svoje porušené alebo ohrozené subjektívne právo pred súdom. Trovy spojené so zastupovaním advokátom spravidla budú tomuto vymedzeniu zodpovedať. Tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýhradnú povahu; môžu sa vyskytnúť aj situácie, za ktorých trovy spojené so zastupovaním advokátom nebude možné považovať za nevyhnutné na riadne uplatňovanie alebo bránenie práva pred súdom. O takýto prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom“.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ svojím návrhom na začatie konania zo dňa 17. 11. 2012 domáhal zaplata sumy 601,05 eura s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 6C/79/2013-72 zo dňa 03. 04. 2013 návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. V dôsledku podaného odvolania rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 5Co/180/2013-137 zo dňa 11. 12. 2013, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Následne súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania v zmysle intencií odvolacieho súdu tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyňi náhradu trov konania vo výške 95,30 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (správne „uznesenia“), na účet jej právneho zástupcu a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Predmetom odvolacieho konania bol výrok uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť odporkyňi náhradu trov konania vo výške 95,30 eura, na účet právneho zástupcu odporkyne.

V predmetnej veci je nepochybné, že súdom prvého stupňa prijatý záver ohľadom plného úspechu odporkyne v konaní je správny. Súd prvého stupňa správne vychádzal pri určení plného úspechu na strane odporkyne, a to s prihliadnutím na zamietnutý návrh navrhovateľa. V tomto smere odvolací súd považuje za preukázané, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď priznal úspešnej odporkyňi náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a písomné vyjadrenie zo dňa 06. 03. 2013, t.j. za 2 x 39,84 eura + režijný paušál 2 x 7,81 eura, celkovo odmenu 95,30 eura. Na margo dôvodov navrhovateľa uvádzaných v odvolaní ohľadom neúčelnosti právneho úkonu - prevzatia a prípravy zastúpenia, odvolací súd konštatuje, že pozícia odporkyne ako spotrebiteľa, t.j. v predmetnom konaní slabšej strany, si nepochybne vyžadovala zastupovanie zo strany svojho právneho zástupcu na ochranu jej zákonných práv a i nastolenie určitej kompenzácie zjavnej nerovnováhy vo vzťahu dodávateľ a spotrebiteľ v kontraktačnom procese. Odvolací súd nepovažoval dôvodnú argumentáciu navrhovateľa uvádzanú v odvolaní, ohľadom neúčelnosti trov právneho zastúpenia odporkyne, pretože práve vznesenie námietky premlčania zo strany právneho zástupcu odporkyne možno kvalifikovať ako primárny dôvod vedúci k zamietnutiu návrhu navrhovateľa vo veci samej. V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti

za účelne vynaložené trovy považujú. Aj keď účelnosť vynaložených trov konania je treba posudzovať zvlášť v každom prípade, je nepochybné, že právny zástupca odporkyne v danej veci riadne hájil práva odporkyne a samotná skutočnosť, že na strane odporkyne vystupovalo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré bolo zastúpené tým istým právnym zástupcom, vplyv na rozhodnutie o trovách právneho zastúpenia odporkyne ako hlavného účastníka v konaní nemá. Zároveň je v tomto smere podľa názoru odvolacieho súdu dôležité vziať na zreteľ skutočnosť ohľadom nepriznania náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktoré boli prvostupňovým súdom vyhodnotené správne ako neúčelné. Ani samotná skutočnosť, že úkony, ktoré uskutočnil právny zástupca odporkyne a ten istý právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, nie je dôvodom, pre ktorý by bolo nutné vzhľadom na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP vzhľadom na neexistenciu takých dôvodov osobitného zreteľa, ktoré by viedli k nepriznaniu náhrady trov konania. Zároveň odvolací súd nevzhladol ani navrhovateľom prezentovanú potrebu aplikácie ust. § 150 ods. 2 OSP, pretože má za to, že súdom prvého stupňa priznané trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej hodnote 95,30 eura, vzhľadom na navrhovateľom požadovanú výšku 601,05 eura, nie sú zjavne neúmerne výške a povahe predmetnej istiny.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v ktorej súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania odporkyne ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP a to tak, že v odvolacom konaní plne úspešnej odporkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 33,55 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 19,92 eura (1/2-ica základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky (pri tarifnej hodnote 601,05 eura je odmena 39,84 eura) + režijný paušál v sume 8,04 eura, plus 20 % DPH). Priznanú náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 33,55 eura je navrhovateľ povinný zaplatiť odporkyni na účet jej právneho zástupcu (§ 149 ods. 1 OSP) v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 prvá veta pred bodkočiarkou OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.